

[Aksel Larsen.]

sigtig med at skabe Drivhustemperatur for Smør, Flæsk og Æg. Og jeg er bange for, at man gør det, hvis man gennemfører en Lovgivning af den Art, der er foreslaaet her.

De tre Lovforslag tilbyder Landbruget op imod 200 Mill. Kr. i kontant Tilskud fra Statskassen. Dermed skal dets Priser altsaa hæves. Jeg finder det meget beklageligt, at Regeringen kan komme med saadanne tre Lovforslag uden samtidig at antyde, hvordan vil tage Pengene fra. Vi har for en Maaned eller halvanden siden haft nogle Debatter her i Tinget om Spørgsmaalet: Dækning for Statens Udgifter. Det drejede sig om indirekte Skatter, og vi gik imod dem. Saa gik man haardt i Rette med os og sagde, at vi kunde ikke først være med til at bevilge Udgifter, naar vi ikke vilde være med til at bevilge Indtægter — man saa helt bort fra, at vi nok vilde være med til at bevilge Indtægter, men ikke netop under den Form, Regeringen foreslog og ønskede.

Nu kommer Regeringen med et Udgiftsforslag til 200 Mill. Kr. og mæler ikke et Ord om, hvorfra Pengene skal skaffes. Jeg er klar over, at i hvert Fald den højtærede Landbrugsminister udmærket kan huske det Tabernakel, der var i Anledning af det kommunistiske Forslag om Aldersrentens Forhøjelse. Da jamrede og skreg man over dette infame Overbud, at Kommunerne foreslog saadanne Udgifter uden at sige, hvor Pengene skulde tages fra. Her kommer Regeringen nu og foreslaar en Udgift paa 200 Mill. Kr. paa et Bræt, og naar man spørger dem: Hvor vil I tage Pengene fra, siger man: Det aner vi ikke, men vi skal tænke over det engang til Efteraaret.

Jeg tør ikke have Tillid til Regeringens Tankevirkosomhed med Hensyn til, hvorfra Dækningen skal komme. Og hvis man kan overbevise os om, at en saadan Tilskudsordning er nødvendig, kan man alligevel ikke faa vor Tilslutning til den, hvis man ikke samtidig vil forklare os, hvorfra man vil tage Pengene, saa at vi ikke til Efteraaret skal blive stillet over for, at Regeringen siger: nu vil vi have dem paa den og den Maade, og det er en Konsekvens af, at Tilskuddet blev vedtaget.

Jeg har hørt forskellige Rygter, men jeg kan kun sælge dem for, hvad jeg har købt dem for, saa jeg kan ikke garantere for, at de er i Overensstemmelse med Sandheden — og jeg haaber det ikke. Men jeg har, som sagt, hørt forskellige Rygter om, at man kunde tænke sig en almindelig Om sætningsafgift paa alt Køb og Salg i Landet eller eventuelt en Importafgift paa alle

importerede Varer. Men det er i hvert Fald en Vej, vi ikke mener, man skal betræde — navnlig det sidste vilde blot være Krone-sænkning under en anden Form. Jeg maa maaske tilføje, at naar der af ærede Ordførere her er holdt glade Taler om, at Regeringen har maattet begrave Kronesænkning-Stridsøksen, kan jeg ikke stemme i med, for efter min Mening vil et saadant 200 Millioners Tilskud til Landbrugets Priser, udskrevet under den ene eller anden Form som Skat paa Befolkningen — og Regeringen tænker formentlig paa indirekte Skatter —, reelt have den samme Virkning som en Kronesænkning. Vi maa i hvert Fald, hvis man fastholder, at man vil have disse Tilskud, have at vide, hvorfra Regeringen tænker sig at skaffe Dækning, og have ført Realitetsforhandlinger derom, saa at man ikke bagefter kan sige, at nu maa Folketinget sidde med Sorteper til Efteraaret.

Dernæst vil jeg minde om, at forskellige af Regeringens Medlemmer, vel navnlig Statsministeren, i lange Tider ikke har kunnet holde en Tale uden at advare imod den Inflation, der truer, hvis Lønninger og andre Indtægter stadig væk gaar i Vejret. Her kommer man nu og foreslaar 200 Mill. Kr. ud af Statskassen, i dette Tilfælde til Landbruget, og jeg skulde tro, at den højtærede Finansminister i sit Hjertes inderste maa være enig med mig, naar jeg siger: dette er i hvert Fald et Skridt hen mod Inflation, saa det batter.

Landbrugsministeren siger i Anledning af det, der er fremkommet under den hidtidige offentlige Drøftelse af Sagen, at han vil gerne være med til at forhandle om Prisforhøjelser i Stedet for Tilskuddet til den indenlandske Afsætning af Landbrugsprodukter eller en Del af det. Man kan læse hans Motivering i Folketingstidende Sp. 7334. Han siger der først, at vi jo i denne Rigsdagssamling har à jour-ført Lønninger, den sociale Lovgivning o. s. v. Det er en Paa-stand, som ikke er bevist, og som man i allerhøjeste Grad kan diskutere, men den bliver fremsat som Begrundelse for, at saa maa vi ogsaa — saadan forstaar jeg det — à jour-føre Priserne paa Landbrugsprodukter. Men hvad siger saa Landbrugsministeren lidt længere nede paa Spalten? Han siger:

„Jeg har endvidere mærket mig, saaledes som det ogsaa offentligt har været fremført i Diskussionen, at en Fastholden af de lave Forbrugerpriser kan være egnet til at virke inflatorisk, saaledes som det er fremhævet af Professor Jørgen Pedersen“.